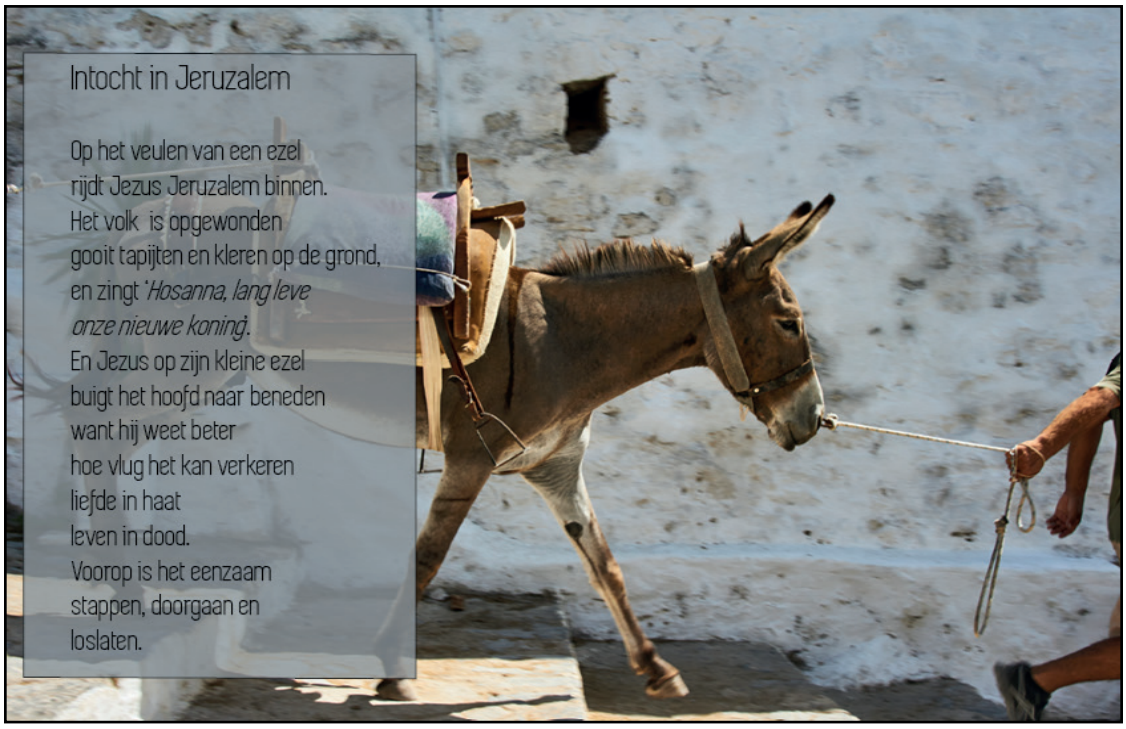

Intocht in Jeruzalem

Op het veulen van een ezel
rijdt Jezus Jeruzalem binnen.
Het volk is opgewonden
gooit tapijten en kleren op de grond,
en zingt *'Hosanna, lang leve*
onze nieuwe koning'.
En Jezus op zijn kleine ezel
buigt het hoofd naar beneden
want hij weet beter
hoe vlug het kan verkeren
liefde in haat
leven in dood.
Voorop is het eenzaam
stappen, doorgaan en
loslaten.

VOETWASSING

Bij een waterkom
knielt Jezus op de vloer
en wast hen één voor één
het vuile stof van de voeten.
Als een huisknecht gaat hij rond
en slaat niemand over.
Het laagste werk
is hem niet te gering,
zolang het spreekt van
gastvrijheid en vergeving.
En vrienden zijn hem alles waard
tot zelfs zijn eigen leven.
'Was dan niet alleen mijn voeten,
maar ook mijn hoofd en handen'
zegt Petrus.

LAATSTE AVONDMAAL

Rond de gedekte tafel
van het paaslam
kijkt Jezus hen aan, alle twaalf.
Eerst de schaal met brood
'dit is mijn lichaam voor u.'
Dan de beker met wijn
'dit is mijn bloed voor u.'
Hij geeft het hun door
en zij weer aan elkaar.
'Doet dit om mij te gedenken'
voegt hij er nog net aan toe.
'Wie mijn vlees niet eet,
en mijn bloed niet drinkt,
kan mijn leerling niet zijn'
had hij al gezegd,
toen voor nu.

GOEDE VRIJDAG

Op een houten kruis
tussen twee lotgenoten gespijkerd
hangt Jezus te sterven.
Zijn bittere beker drinkt hij tot
de laatste druppel.
En in dit eenzaam uur laat
zelfs God niet van zich horen.
Hij heeft dorst.
Het is volbracht.
Hij buigt het hoofd en
geeft de geest.
Waarachtig, zegt de centurio,
een rechtschapen mens!
Vergeet mij niet, vraagt zijn buur,
in uw koninkrijk.

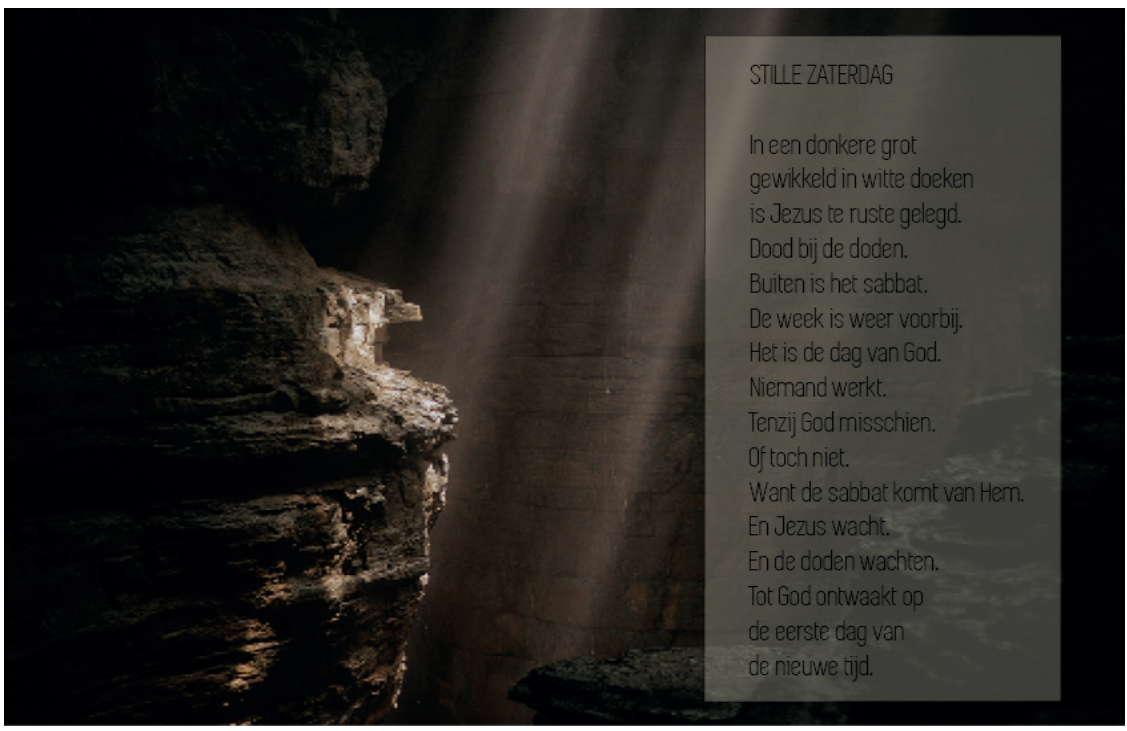

STILLE ZATERDAG

In een donkere grot
gewikkeld in witte doeken
is Jezus te ruste gelegd.
Dood bij de doden.
Buiten is het sabbat.
De week is weer voorbij.
Het is de dag van God.
Niemand werkt.
Tenzij God misschien.
Of toch niet.
Want de sabbat komt van Hem.
En Jezus wacht.
En de doden wachten.
Tot God ontwaakt op
de eerste dag van
de nieuwe tijd.

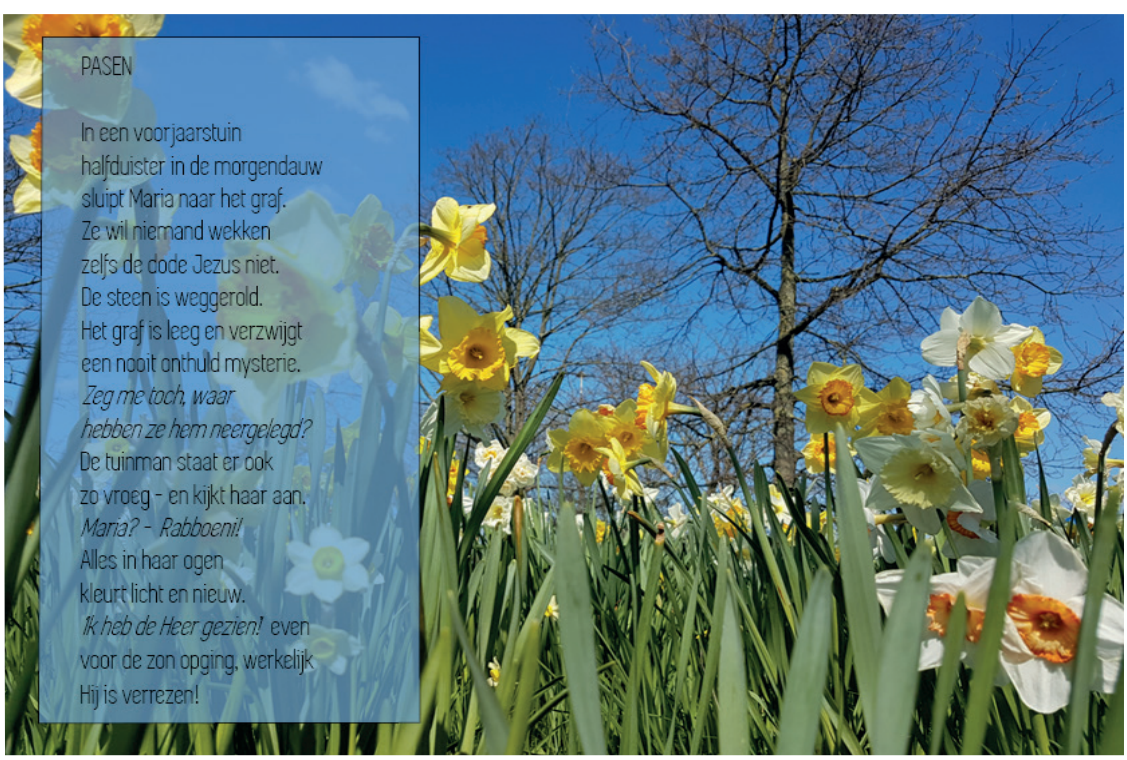

PASEN

In een voorjaarstuin
halfduister in de morgendauw
sluipt Maria naar het graf.
Ze wil niemand wekken
zelfs de dode Jezus niet.
De steen is weggerold.
Het graf is leeg en verzwijgt
een nooit onthuld mysterie.
Zeg me toch, waar
hebben ze hem neergelegd?
De tuinman staat er ook
zo vroeg - en kijkt haar aan.
Maria? - Rabboeni!
Alles in haar ogen
kleurt licht en nieuw.
Ik heb de Heer gezien! even
voor de zon opging, werkelijk
Hij is verrezen!